

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas I. Ab anno Christi 1200. ad 1210.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

SÆCULUM
DECIMUM
TERTIUM,

Continens res in Ecclesiæ
memorabiles, quæ contigerunt
ab anno 1200. ad annum Christi
1300.

DECAS I.

✿ *Ab anno Christi 1200. ad 1210.*

1201. ✿ **P**hilippus recipit legitimam
am uxorem Engelbertam, quæ
repudiatâ Agnetem duxerat
ideoque interdictum, cui Franciæ regnum
subjectum fuerat, ab innocencio iterum
solvitur, suscepti tamen liberi ex Agnete
Philippus & Joanna legitimi declarantur,
quia aliqui Episcopi tale conjugium pro-
bârant.

Expeditio suscipitur in Palæstinam cum
magno exercitu Cruce signatorum, cujus
præcipui Duces fuerunt Balduinus Flan-
driæ

aria Comes, Bonifacius Marchio Montis-
ferrati, Henricus frater Balduini, Hugo
sive Henricus S. Pauli, Simon Monfortius,
Ludovicus Blesensis. In transitu suo plu-
rimum Venetos juvant in recuperandis ur-
bibus Dalmatiæ. Alexius quoque quindecim
annorum adolescens ad eos accessit ad
Jaderam. Erat ille Alexius filius Isacii An-
geli Imperatoris, quem frater Alexius ex-
cæcârat, quiq̃ confugerat ad Philippum
Svevum. Hic ergò mira pollicitus, & in-
ter cœtera Ecclesiæ Græcæ cum Latinâ re-
conciliationem, si eorum armis potiretur
Imperio. His pollicitationibus Occiden-
tales induxit ad conditionem acceptan-
dam, tanquàm valdè utilem & necessariam
ad Syriacam expeditionem.

✽(1202.)✽ Bello inter Philippum
Svevum & Ottocharum Bohemum exar-
descende Germania turbatur, sed & Gallia
ardere incipit Brittannico bello immisso
per Philippum Augustum adversus Joan-
nem Angliæ Regem.

Tartarorum nomen primò circa hæc
tempora innotescit.

Ingens terræ motus concutit Syriam
& Tyrum, & omnes maritimas urbes labe-
factat.

✽(1203.)✽ Constantinopolis à Cruce
signa-

signatis & Francis capitur, & à Venetis
 fula Creta. Habebant autem Veneti na-
 150. Cruce signatorum autem viginti p-
 ditum millia, & equitum octo millia,
 Græcos sæpè vicerunt, licèt equitum sex-
 ginta millia, & peditum innumerabiles
 pias opponerent. Captâ per vim Consta-
 tinopoli, & Alexio Angelo fugato, Isaci-
 excæcatus è carcere educitur, & Alexi-
 ejus filius unâ cum patre Imperator acce-
 matur.

✱(1204.)✱ Dum Constantinopolitanis
 militibus sacræ expeditionis stipendia
 promissa solvere aut nollent, aut non pos-
 sent, seditione ortâ alium Imperatorem
 eligunt, Ducam Alexium cognomen
 Murzophilum dictum qui mox juniores
 Alexium strangulat, (dum Isacius jam ex-
 rasset, ut putatur, veneno potatus) & mi-
 tit qui classem Latinorum exurant. Sed
 Franci ac Veneti arctiori inito foedere
 Constantinopolim invadunt, & intra octi-
 duum die 12 Aprilis capiunt, Ducâ per
 fugam elapso, qui postea deprehensus in
 Græcia & Constantinopolim in judicium
 adductus ob Alexium necatum de altissima
 columnâ præcipitatus est, deinde cum
 Principum & Cruce signatorum Ducum
 consensu Balduinus Flander Imperator
 Con-

Constantinopolitanus eligitur & coronatur, aliique Principes diversas provincias inter se dividunt, & è nobilitate Venetâ Thomas Maurocenus Patriarcha creatur Latinorum primus.

A Græcis autem eodem tempore Theodorus Lascaris Nicææ salutatur Imperator, qui extra Constantinopolim regnavit. Alexius quoque ac Michaël Comneni ex familiâ Angelorum superstites alias sibi provincias occupaverunt, & sic conditum est novum Imperium Trapezuntinum, completens Cappadociam, Colchidem & Pontum, atque hoc modo Imperium Orientale divinum est in Europæum & Asiaticum.

Eodem hoc anno Calo Joannes Rex Bulgarorum à Legato Pontificio coronatur, sed tantum ille postmodum Latinis obfuit, quantum profuturus sperabatur.

Ad hunc annum aliqui referunt institutionem Ordinis celeberrimi S. Dominici.

Suos quoque errores patefecit Almaricus Doctor Parisiensis, & patriâ Carnotensis, multarum pravarum opinionum auctor, damnatus ab Innocentio Papâ, cujus sequaces cum ejusdem effossis ossibus

Lutetiæ postea combusti sunt.

†

HÆ-

HÆRESIS ALMARICI SIVE
AMORRICI.

1. *A*Berravit in eo, quòd diceret in statu im-
centiæ, si Adam non peccasset, nullam
berorum procreationem futuram fuisse, nullam
carnalem commixtionem, adeoque nec sexuum
distinctionem.
2. *B*eatos nullo modo videre Deum in se ipso
sed tantum in creaturis, sicut lumen in aère.
3. *N*on esse corporum resurrectionem.
4. *N*eque paradysum, neque infernum esse
Et illum habere in se paradysum, qui Dei notitia
præditus est, illum verò, qui peccato lethifero
se contaminavit, habere in se infernum, vel
dentem in ore putridum.
5. *J*ESU Christi Corpus non aliter in pane
Eucharistico existere, quàm in alio pane, imò
quàm in aliâ quâlibet re, Et nullam esse propriam
transubstantiationem.
6. *S*anctorum invocationem dicebat idolola-
triam esse.
7. *I*deas, quæ in mente Divinâ insunt, posse
esse creatas.
8. *H*ominis contemplativi vel beati mentem
perdere suum esse in proprio (ut Theologi lo-
quuntur) genere, Et redire in illud esse ideale,
quod habuit in mente Divinâ.
9. *Q*uod aliàs peccatum est mortiferum, si in
charitate fiat, non esse peccatum, ajebat Alma-
ricus, impunitatem peccatorum promittens.

HÆRESIS DAVIDIS DINANTII.

SEctarius hic fuit Almarici, & illius errores suâ auxit phrenesi errandi, dum asseruit, Deum esse materiam primam, qui error summè repugnat Divinæ essentia puritati, & simplicitati, omnique perfectioni Divinæ.

(1205.) Dum Balduinus Imperator Adrianopolim obsidet, eundem cum Bulgaris suis aggreditur Calo Joannes, cui Balduinus fortiter resistit: dum verò hostes ardentius insequitur, in paratas insidias decidens capitur, & uti Græci scribunt cruribus Brachiisque truncatus in vallem projectus, ibidem triduo post expiravit, volucris & feris relicta præda.

Approbatur Ordo Eremitarum S. Augustini.

Almericus Rex Cypri atque Hierosolymæ moritur Ptolemaide, ex nimio auratarum esu, ubi hic piscis & magnus, & exquisiti saporis est. Paulò post obiit quoque filius ejus, Almericus adhuc puer, & mater Isabella. Quare Mariæ filia quæsitus gener, selectus est, à Philippo Joannes Brennensis Comes qui hoc regnum dotale accepit.

Albertus Episcopus Rigensis instituit equites Livonicos, qui dicuntur militia Christi, & Cruciferi, affutis duobus gladiis

diis decussatis ad suas vestes. Primus eorum Magister fuit Vinno; hi postea equitibus Teutonicis juncti egregiam septentrionali Ecclesiæ operam navârunt.

✽(1206.)✽ Henricus frater Baldvini creatur Imperator Constantinopolitanae qui mox Walachos & Scythas Hadriano polim tentantes fortiter retrudit. Bonifacius autem Montisferrati Marchio dum fortius quàm cautiùs pugnat contra Bulgarios, vitam & caput perdit, quod rescriptum ad Calo Joannem delatum ferocia ejus magno gaudio perfudit.

S. Franciscus Assisiis omnibus paternis bonis renunciat.

Græci in Asiâ Patriarcham eligunt Michaelē Autorianum in locum Joannis Camateri defuncti, cum Constantinopoli sederet Maurocenus Latinus.

✽(1207.)✽ In Poloniâ Ladislaus à suis regno privatur, & Lescus legitimus hæres substituitur.

Inter Ottonem & Philippum Germaniæ Reges de Imperio concertantes, operâ Innocentii Papæ pax eâ conditione per Germaniæ Principes firmatur, ut Otto Imperatoris titulo abstineat, & filiam Philippi Beatricem ducens, mortuo Philippo, in Imperio succedat.

✽(1208.)✽ Philippus Imperator cum post venæ sectionem in lecto conquiesceret, sceleratè occiditur Barmbergæ ab Ottone Palatino Witelspachii, cui Philippus olim filiam suam desponderat, necdum tamen tradiderat, quòd is cædis cujusdam reus & perfidiâ notatus fuisset. Itaque ex pacto inito Otto Saxo Philippi gener Principum consensu in Imperatorem eligitur ejus nominis quintum.

Ordo SS. Trinitatis pro redemptione captivorum inchoatur Romæ à Joanne Mattha, ac Felice anachoreta.

Anglia interdicto subjicitur, & Comes Tolosanus ob hæresin Albigensium, & propter cæsum Petrum de Castro Novo primum inquisitorem excommunicatur. Sed cum hanc ille ejurasset factus publicè pœnitens, & flagellis cæsus, Ecclesiæ restitutus est, in quâ Princeps sceleratus non remansit, mox iterum eiiciendus.

S. Franciscus cum duodecim sociis Ordinis sui fundamenta jactat anno ætatis suæ duodecimo.

✽(1209.)✽ Otto IV. Romæ coronatur Imperator ab Innocentio Papâ. Sed Româ egressus mox contra datam fidem, bona Ecclesiæ invadit, & aliquot urbes occupat, sicut & Friderici Siculi, quasi Imperio

perio consulturus, sed re ipsa hac iniquitate concussurus.

Innocentius Papa, annuente Philippo Francorum Rege armari curat & Crucem nari multa hominum millia contra hæreticos Albigenes, & Duces hujus expeditionis constituuntur Dux Burgundia & Comes S. Pauli Niveonensis & Montfort. Prima victoria capta Biterræ in festo Mariæ Magdalena, quam isti scelerati concubinam Christi appellabant, urbs incensa & cæsa promiscuè civium ad 70. millia. Mox se dedit Carossona, cujus cives missi nudi cum solo linteo. Reliquo bello conficiendo præpositus est Simon Montfortius ex sanguine regio (erat enim Roberti Regis filius nothus) vir probatæ virtutis & pietatis.

Comes Tolosanus & Princeps Flusianum iterum deficiunt ad Albigenes.

✠(1210.)✠ Henricus Imperator Constantinopolitanus Græcos in Latinos faventes fortiter compefcit: quos inter primas tenebat Michaël Comnenus Angelus Epiri Princeps, cui etiam Latini militabant auri, quam Dei & religionis amantiores.

Simon Montfortius fortiter & feliciter rem agit contra Albigenes.

Otto Imperator dum Regnum Neapolitanum eripere juniore Friderico, adhuc sub Pontificis tutela constituto, & totam sibi Italiam subjicere tentat, post iteratas admonitiones excommunicatur. Unde Germaniæ Principes in Imperatorem eligunt eundem Fridericum Henrici quinti Imperatoris filium, ex Constantia Regina Siciliae jam vivente Patre adhuc puerulum Regem Romanorum renunciatum.

DECAS II.

✽ *Ab anno 1210. ad annum 1220.* ✽

1211. Joannes Angliæ Rex, ob Ecclesiastica bona direpta, & clericos exagitatos excommunicatur & quia excommunicationem contemnit ab Innocentio Papa tota Anglia interdicto subjicitur, & Rex indignus regno declaratur in cujus locum Philippus Augustus substituitur Anglis expulsis ab hæretico rege passim ad eum confugientes, maximè Clericis, in quos apostata furorem convertit.

Rex Colchidis Christianus, uti & Suldanus Ægypti favent Christianis in Oriente, unde Terra sancta aliquantum respicitur.

Fridericus Rex Siciliae itineribus occultis